

נותנים כבוד לעברית נותנים כבוד לעברית נותנים כבוד לעברית נותנים כבוד לעברית נותנים כבוד לעברית נותנים כבוד לעברית נותנים כבוד לעברית נותנים כבוד לעברית נותנים כבוד לעברית נותנים כבוד לעברית

שלישי-שישי י"א-י"ד באדר א', תשע"ד
11-14.2.2014 | היכל התרבות ראשון לציון

ברכת רה"מ (לקבל מלשכת רה"מ)
תמונה + סמל המדינה - ראש הממשלה
ברכה לכנס + ברכה לזוכה בפרס

The image shows the cover of a book titled "פרס ראש הממשלה ללשון העברית" (Prime Minister's Award for Hebrew Language) by Esh Aliezer Ben-Yehuda, Tshet. The cover features a portrait of a man on the left, a fountain pen writing on an open book in the center, and the logos of the Prime Minister's Office and the Ministry of Education and Cultural Heritage on the right. The text on the cover is in Hebrew.

רות אלמגור-רמון | צילום: אהוד שטמלר

רות אלמגור-רמון זוכת פרס ראש הממשלה ללשון העברית

רות אלמגור-רמון בקיאה בכל רבדיה של הלשון העברית, בלשון המקרא ובלשון חכמים, ועם זאת אוזנה כרויה לעברית המתחדשת בכל יום. היא בעלת ידע עשיר ומחשבה בהירה, והיא מקפידה ללוות את נימוקיה בשלל דוגמאות מן המקורות - ובכך מחזקת את יסודותיה של העברית בת זמננו.

הפינה "רגע של עברית" שהיא עורכת זה כשלושים שנה ב"קול ישראל" מגיעה לאוזניים רבות והשפעתה גדולה. תכנית זו היא בגדר שיעור מתמשך ומסע מאלף ומענג ברזיה ובמכמניה של השפה העברית. היא מעירה ומעוררת בלבבות, מדעת ושלא מדעת, כבוד ללשון העברית על פרטיה ודקדוקיה. דבריה בפינה זו מנוסחים בתבונה רבה, בתמציתיות ובהירות. באמצעותה ובאמצעות חכמי הלשון המתארחים בה זוכה הציבור להתוודע למונחים חדשים, מילים חדשות נלמדות באופן מנומק וקל להבנה, ומוארות עיני המאזינים בדבר משמעויותיהן של מילים שהם משתמשים בהן יום-יום מבלי לרדת לעומקן.

בזכות עבודתה של רות אלמגור-רמון קולט הציבור, גם בלשון הפרסומת המושמעת תדיר, עברית כהלכתה, וזו נטמעת באוזניו ובלשונו גם בלי שיהיה מודע לכך. מדיניות הלשון ברשות השידור מונחלת על ידה גם בתפקידה כמתאמת פורום יועצי הלשון של הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו, להם היא מסייעת הן בפגישות תקופתיות הן בעצות יום-יומיות.

עבודתה כיועצת לשון וכמרצה בתכנית לתואר מוסמך בעריכת הלשון בחוג ללשון העברית באוניברסיטה העברית, במכללות למורים, בקורסים לקבוצות של משפטים, בהוצאות ספרים ובבתי ספר לפרסומאים עשתה אותה לאורים ותומים של יעוץ לשון ועריכת לשון. בין תלמידיה הרבים עיתונאים, שופטים, קרייני רדיו, עורכי חדשות, יועצי לשון ועורכי לשון

פרס ראש הממשלה ללשון עברית על שם אליעזר בן יהודה על סך 70,000 ש"ח, נועד לעודד ולקדם את שימורה, התפתחותה, שגשוגה וטיפוחה של הלשון העברית במדינת ישראל. הפרס מוענק השנה בפעם הרביעית, לרות אלמגור - רמון יועצת הלשון ברשות השידור מטעם האקדמיה ללשון העברית ועורכת המדור "רגע של עברית" בקול ישראל.

נימוקי השופטים:

עבודתה רבת השנים של רות אלמגור-רמון מגלמת בשלמות את מטרותיו של פרס ראש הממשלה, המוענק על תרומה מיוחדת לחיזוק מעמדה של הלשון העברית, לשימורה ולטיפוחה. רות אלמגור-רמון עושה בשדה הלשון זה כארבעים שנה, ובכל עיסוקיה היא פעלה ועדיין פועלת במסירות לקידום מטרות אלה.

בתפקידה רב ההשפעה כיועצת הלשון של רשות השידור מטעם האקדמיה ללשון העברית היא קובעת מדי יום את דיוקנה של העברית המושמעת על גלי האתר ומציבה אמת מידה לעברית מתוקנת.

עבודתה מגיעה לכל בית בישראל. דרך הקניית השפה לשרנים היא מצליחה להנחיל את משנת הלשון הסדורה שלה למאות אלפי שומעים ברחבי המדינה ואף מחוצה לה ולחבב את העברית על דורות של אנשים, נשים וטף, זקנים וצעירים, עולים חדשים וותיקים, בני הארץ ובני חו"ל. היא מנחילה לשרדים, לעיתונאים ולפרסומאים, ובאמצעותם לציבור המאזינים, הגייה נכונה ורהוטה ואוצר מילים השואב מן המקורות ומרובדי השפה השונים. ההקפדה על הניסוח ועל ההגייה הנכונה שבפי קרייני החדשות היא מקור דעת והנאה לכל אוהביה של העברית ולכל מי שעתידיה יקר לו.

פרס ראש הממשלה ללשון העברית ע"ש אליעזר בן-יהודה, תשע"ד

קורות חיים:

רות אלמגור (אולסבגור)-רמון נולדה בירושלים בשנת 1944, למדה בבתי ספר בירושלים, בנהלל ובקריית טבעון, שירתה בתזמורת צה"ל, סיימה האוניברסיטה העברית בלשון עברית ובסטטיסטיקה ותואר שני בלשון עברית. שימשה עובדת מדעית במילון ההיסטורי של האקדמיה ללשון העברית ואחר כך מונתה ליועצת הלשון של הטלוויזיה הישראלית.

- כולם אנשים המשמשים סוכני הפצה של השפה. דורות של תלמידים באוניברסיטאות, במכללות, ברשות השידור ובמסגרות אחרות חבים לה רבות מידיעותיהם ומעבירים את תורתה הלאה. תלמידיה מעידים כי מתגלמת בה דמות המורה האידיאלי, שלהשפעתו אין שיעור ושבלעדיו אין אחיזה לטקסט הכתוב.

רות אלמגור-רמון נוהגת להשיב על שאלות בענייני לשון לכל פונה - אנשי ציבור, שופטים, עורכי דין, משוררים, זמרים, שחקנים ואנשים מן השורה. היא מציעה את שירותיה ללא תמורה לזמרות ולזמרים המבקשים להקליט שיר ומוצאת בעבורם פתרון שיהלום את רוח השיר, את משקלו ואת חריזתו.

כל הפעילות הענפה הזאת נעשית ברובה מאחורי הקלעים, שלא על מנת לקבל פרס אלא ממניעים של אהבת העברית, ומתוך אמונה בחשיבות הנחלתה של העברית המתקונת לאנשי הלשון בפרט ולדוברי העברית בכלל. עבודתה של רות אלמגור-רמון נעשית מתוך תחושת שליחות, ועם זאת בדרכי נועם ובאורך רוח. מגישתה נעדרים הלהט והקיצוניות המאפיינים את הקנאים לשפה, המרחיקים מעליהם אנשים מן השורה. אישיותה הנעימה, יכולת ההקשבה שלה, צניעותה, נגישותה הרבה, לצד הידע הרב והחכמה העמוקה שניחנה בה - כל אלה מושכים אליה את לבם של כל הבאים עמה במגע ובכך מאפשרים לה להשפיע עליהם מתוך רצון ולא מתוך כפייה.

בשל כל אלה ועוד, קשה להעלות על הדעת אדם ראוי יותר לפרס ראש הממשלה על שם אליעזר בן יהודה לשנת תשע"ד מאשר הגב' רות אלמגור-רמון.

פרופ' זהר לבנת יו"ר חבר השופטים, ד"ר אבנר הולצמן, פרופ' אברהם טל

ברכת ראש עיריית ראשון לציון, דב צור

ראשון לציון היא מקום לידתה של השפה העברית כשפת הדיבור והתרבות של העם היהודי בארץ ישראל המתחדשת. יסודותיה של השפה העברית כשפת קודש שרדו אלפיים שנות גלות, וכאן בארץ האבות, במושבה ראשון לציון, לפני 131 שנים, היכו שורש. מייסדי ראשון לציון היו הכוח שהצמיח את אילן השפה העברית מיסודותיו הדוממים לשפה חיה, נושמת ורלוונטית לחיי היומיום של עם ישראל בארץ ישראל. הם שראו בחידוש השפה את הגשמת החלום הציוני, הם הפכו את החלום למציאות והשרישו את השפה המחודשת בכיתת בית הספר, בבית, בשוק ובשדה. מכאן יצאה בשורת העברית לכל רחבי ארץ ישראל והפכה לנחלת הכלל ולעברית של ימינו. אני, דור שלישי בראשון לציון, רואה חובה ערכית והמשך למורשת אבותינו, להמשיך ולהצמיח את אילן השפה העברית, להשקות, לדשן, ולעדור על מנת שימשיך לצמוח איתן ועבות.

זוהי השנה השביעית שבה אנו מקיימים את כנס ראש הממשלה לשפה העברית, אשר כל מטרתו היא להגות בעברית יומם וליל, לחגוג אותה ולבצר את מעמדה כחומר הדבק שמאחד אותנו כעם.

אנו גאים גם השנה להעניק, זו השנה השנייה, את פרס ראש העירייה על יצירתיות בשפה העברית ע"ש מאיר אריאל.

ראשון לציון גאה להיות הבית של השפה העברית ותמשיך להוביל את העשייה בתחום זה. תודתי שלוחה לכל העוסקים במלאכת הכנת הכנס ובראשם לחברה העירונית לתרבות, ספורט ונופש. אני מאחל לכולנו כנס פורה!

בברכה,
דב צור,

ראש עיריית ראשון לציון

ברכת שרת התרבות והספורט

תצלצל שפּתנוּ כפּעמוֹן הפּתָר
וכְשִׁירַת הַזְמִיר.
בֵּין חֲנֵי הַסְּלָעִים הַגְּבוּהִים, הַרְמִים
קוֹל נִפְלָא וְטָמִיר.
(אריה לייב יפה)

תחייתה של השפה העברית היא תופעה היסטורית ולשונית אשר אין דומה לה. השפה העברית הפכה להיות לשון יום-יומית בה משחקים הילדים, מתווכחים הזקנים, נשבעים האוהבים ומתנהלים בשאון ובששון החיים הציבוריים והפרטיים במדינת ישראל המתחדשת.

התהפוכות שעברה העברית המודרנית מאז הפיחו בה רוח חיים מחדש, יש בהן כדי להותיר את מחדשיה נטולי מילים. הדעות חלוקות האם את חזון אחרית הימים אנו רואים היום, בבחינת 'וגרה שפת הפייסבוק עם לשון התנ"ך', או שמא את מלחמת גוג במגוג, שתי לשונות אשר לא יוכלו לגור בכפיפה אחת וסופה של זו לחסל את זו. דווקא הצלחת המהפך, ההתפתחות המואצת של השפה והעשרתה במילים חדשות מכל רחבי פיזורות ישראל, מעלה את השאלה האם הדורות הקודמים כמשוררי שיר השירים או כמחיה העברית, אליעזר בן יהודה, היו מזהים בעברית המודרנית את שפתם שלהם. אני סבורה כי עם כל הדינמיות והחדשנות המבורכת של השפה העברית של ימינו, יש לוודא שלא תרחק העברית ממקורותיה, לבל תדלדל ולבל תהפוך משפה המדוברת ברחוב לשפת-רחוב. על כן, רואה ממשלת ישראל חשיבות עליונה בשימור מקומה של העברית כלשון הדיבור וכלשון התרבות במדינת ישראל. לפיכך, ייסדה הממשלה לפני ארבע שנים את פרס ראש הממשלה ללשון העברית ע"ש אליעזר בן יהודה. ברכתי שלוחה לזוכה השנה בפרס ראש הממשלה ללשון עברית, רות אלמגור-רמון, אשר פינתה "רגע של עברית" היא רגע קבוע של נחת לכל שוחרי העברית. אני מודה למארגני הכנס ולאקדמיה ללשון העברית העוסקים במלאכת הקודש של שימור וקידום השפה העברית, וכן לחברי ועדת הפרס. לבאי הכנס אני מבקשת לאחל הנאה מרובה משפתנו היפה.

בברכה,
לימור לבנת,
שרת התרבות והספורט

הסופר אומרי טגמלק אברה

קצת על עצמי

אני, אומרי טגמלק אברה נולדתי באתיופיה, במחוז גונדר, בכפר אַנְנִי'ג הנמצא ליד מרכז יהודי אתיופיה אַמְבוֹבֶר. עליתי לארץ בדצמבר 1984 וכמו רוב בני הקהילה, למדתי בישיבה, לאחר מכן עברתי ללמוד בכפר הנוער "ימין אורד" הנמצא על רכס הר הכרמל. לאחר הפנימייה התגייסתי לצה"ל וכל שירותי היה במשמר הגבול. אני נשוי למזלי ועובד למחייתי בבתי זיקוק חיפה.

אני והעברית

את העברית פגשתי ב"שלום" שם באתיופיה. לא סתם אני מציין את המילה "בשלום", אלא משום שזו הייתה המילה הראשונה ששמעתי. אחר כך, כשהגעתי לארץ, בימי הראשונים במלון חוף התמרים עכו, למדתי עוד כמה מילים מהמדריכה סמדר המקסימה, ואז, כשעברנו לגור במרכז קליטה גבעת המורה עפולה למדתי ונחשפתי לאותיות השפה העברית. מנהלת מרכז הקליטה פנתה בעזרת המתורגמן והציעה לאבא שלי, יגזהו אברה ז"ל ולעוד כמה אבות עם ילדים בגילאים שלי, שנלך לישיבה ללמוד אורית, תורה.

אבא שלי לא הסתיר את התרגשותו והסכים מיד מבלי לשאול אותי. וכך נשלחנו, אני ועוד כמה ילדים ממרכז הקליטה, לישיבת בני עקיבא אוהל שלמה בבאר שבע. שם פגשתי את המורה שלי לעברית, את הגברת מינה בר-און. הדרך שבה לימדה אותנו עברית והתמדה, דרבנו אותי והעברית הפכה לשפה השנייה שלי. עברו שנים, אין לי מושג כמה, אבל איכשהו באמצע החיים, מצאתי את עצמי חושב בעברית וחולם בה.

יתרה מזו, גם את הספר אַסְתְּרִי כתבתי בשפה הזו.

לעומת העברית, השפה האמהרית דעכה עם הזמן אך לא נעלמה, היא והפתגמים שלה מהווים נדבך חשוב לדרך שבה אני מעצב את הדעות והזהות שלי.

על הספר אַסְתְּרִי

הספר "אַסְתְּרִי" הוא הספר הראשון שלי ואני מקווה שיבואו עוד אחריו.

המניע לכתיבת הספר הוא המצב של הקהילה שלי בארץ, רוח העשייה הפועמת בתוכי והכמיהה שלי לעתיד טוב יותר בארץ הקודש.

הספר "אַסְתְּרִי" הוא חלון ראוהו, דרכו ניתן להציץ לעולמה הנפלא של קהילת בית ישראל שעלתה מאתיופיה. דרך הספר ניסיתי להציג את הקהילה באור חיובי, משום שהסטיגמות והברורות שנוצרו בארץ המובטחת, נהמו ללא לאות וחנקו אותה עד הצוואר.

ניפגש בשלום
אומרי טגמלק אברה

דבר אברהם דונדבני, יו"ר ההסתדרות הציונית העולמית

ההסתדרות הציונית העולמית אשר נטלה על עצמה את הנחלת הרעיון של תחיית העם בארצנו העמיסה על שכמה במסגרת זו את הנחלתה, טיפוחה, חיזוק מעמדה ושגשוגה של הלשון העברית בעם היהודי בכלל ובקרב יהודי התפוצות בפרט.

השפה העברית היא שפתו של העם היהודי ושמור לה מקום מרכזי במורשת העם ובתרבותו על גווניה השונים מזה אלפי שנים. הלשון העברית היא האות והביטוי העז ביותר להתחדשות הלאומית של עם ישראל בארצו ועל כן כרתה התנועה הציונית ברית עם הלשון העברית ברית אשר הפיחה רוח חיים והביאה פירות הילולים לשתייהן.

דא עקא, בשנים האחרונות דומה שירדה קרנה של השפה העברית לא רק בקרב יהדות התפוצות אלא אף במדינת ישראל כאילו אין היא מבטאת יותר חיים מלאים בארץ. על כן החליטה ההסתדרות הציונית לראות בהעלאת קרנה של העברית בעם היהודי משימה מרכזית שלה לשנים הקרובות.

אנו מבקשים להפוך את העברית מחדש לשפת השיח, הקשר והתרבות של העם היהודי. ההסתדרות הציונית סבורה כי הנחלת הלשון העברית בקרב יהודי התפוצות מחזקת את תחושת השייכות לעם ישראל ואת האחדות באומה. היא מהווה כלי חיוני במלחמה בטמיעה ובהתבוללות, בסיס חשוב בזהות היהודית ובקירוב רחוקים למעיינות המורשת. ערכים שההסתדרות הציונית מבקשת להטמיע בחיבור לציונות ולמדינת ישראל יכולים לקבל עידוד רב מהעיסוק בשפה העברית.

על רקע זה מובן ומתבקש שיתוף הפעולה עם עיריית ראשון לציון שהחליטה להיענות לאתגר במתכונת המונית ייחודית ומושכת לב ואשר בא לביטוי מובהק בכנס ראש הממשלה לשפה העברית אותו היא מקיימת מזה מספר שנים.

בכוונתנו לשתף פעולה עם עיריית ראשון לציון בנושא השפה העברית במיזמים ותוכניות נוספות לאורך השנה כולה במטרה לחזק את השפה העברית בכל אתר בארץ ובתפוצות.

אברהם דונדבני (דונדב)
יו"ר ההסתדרות
הציונית העולמית

מלחמת השפות / רוביק רוזנטל

הקרב על שפת ההוראה בטכניון היה שיאו של המאבק על תחיית הלשון בארץ ישראל, ורגע מכונן בתולדות העברית. במוקד המאבק עמדה חברה יהודית-גרמנית בשם "עזרה", Hilfsverein der Deutschen Juden, שהקימה מערכת חינוך עברית מפוארת ברחבי הארץ, והשתתפה בתרומה המכרעת של מערכת החינוך לתחיית הלשון. "עזרה" רצתה עם זאת שחלק מהלימודים ב"טכניקום" העומד לקום, ודווקא המקצועות העיקריים, לימודי המדעים, יהיו בגרמנית, ואף התקבלה החלטה בהנהלת הטכניקום, באוקטובר 1913. ראשי הציונות ומנהיגי הסתדרות המורים יצאו נגדה למלחמת חורמה. זו היתה "מלחמת השפות".

המאבק בחברת "עזרה" היה מאבק פוליטי. "עזרה" לא היתה חברה ציונית, וראשיה אפילו הגדירו את הציונים, לפחות בהיבט של המאבק על השפה, "טרוויסטים". "עזרה" מומנה על ידי יהדות גרמניה ואולי גם על ידי מוסדות לא יהודיים ומטרתה המוצהרת היתה להביא את דבר התרבות הגרמנית לארץ ישראל. התנועה הציונית נלחמה על חייה לא רק במישור השפה, בעוד יהדות גרמניה, שמעטים ממנה הגיעו לארץ ישראל ולא תמיד כציונים, ראו עצמם מייצגים של תרבות גבוהה וזלזלו בתרבות הנוצרת בארץ ישראל.

מן הרגע הראשון חשדו הציונים בחברה, ובעומדים בראשה פאול נתן ואפרים כהן, שזו כוונתם. אלה אמנם קידמו את החינוך והלימוד בעברית, אבל סימונים שונים העידו שהם מקדמים בדרכים שונות את הגרמנית גם במוסדות נמוכים יותר. שמריהו לוי, במאמר נוקב על הפרשה, כותב: "מנהיגי ה'עזרה' האמינו, שארץ ישראל תגיע במשך הזמן להתפתחות כזו, עד שבעצמה תכיר, כי אין בהעברית אלא פרפראות של תרבות, וכי אין בהתרבות העברית אלא כדי מזון בעד גני ילדים ובתי ספר עירוניים, אבל אינה מספקת בעד כלכלת בתי ספר גבוהים ועליונים, ונקל יהיה לה'עזרה', כשיבגור הישוב ויגיע פרקם של בתי ספר עליונים להמליך את השפה הגרמנית בארץ, ובתי הספר הנמוכים יהיו אז נגררים מאליהם אחרי התרבות התקיפה".

בהחלטה הראשונה של "עזרה" שהתייחסה ללימודים בטכניון והציתה את הלהבה נאמר: "מדעי הטבע יהיו נלמדים בשפה הגרמנית, כדי ששפה זו, שהיא תרבותית ביותר, תשמש גשר להתפתחות המדע בעת החדשה". המתנגדים ענו: "זו היא דעתם של אנשים המעורים מדורי

דורות בתרבות המערבית הרחוקה כרחוק מזרח ממערב בהשקפה היהודית הישנה נושנה, שאינה גורסת כל מכשול שאין להתגבר עליו בדרך למטרה".

בדיון הסוער שלט הלהט הציוני של המתנגדים, שגייסו דמויות מפתח למלחמה. תלמידי מוסדות חינוך פנו בקריאה לאחד העם: "הוכחנו לכל העולם כולו, שרק השפה העברית היא היכולה וצריכה לשמש שפת הדיבור והלימוד בארצנו. תלינו כל כך הרבה תקוות בביה"ס העליון היחידי ההולך ונוצר בארצנו, שעשענו את נפשנו בתקוות להמשיך ישר את התפתחותנו ולקבל חינוך עברי שלם - שפת הטכניקום יכולה וצריכה להיות השפה העברית!" הם גם פנו לאליעזר בן יהודה, שלא היה תקיף עד אז בהתנגדותו למהלך והתרכז בכתיבת המילון שלו. בסוף הפגישה התעשת, ומאז עמד גם הוא בראש המאבק.

ראשי "עזרה" ותומכיהם בהנהלת הטכניון נכנסו למגונה. הם טענו ש"אין השפה כשרה עדיין, מחוסר מונחים טכניים, לשמש אמצעי להקניית הלימודים המדויקים, ומשום כך קיימת סכנה שהמהנדסים, האדריכלים והטכנאים העתידיים ייתקלו בקשיים רציניים בעבודתם".

צריך לציין לזכותם שהגרמנית לא היתה "עוד שפה". מעמדה בתחום המדעים בכלל היה מרכזי, אבל בתחום המזוהה יותר מכל עם הטכניון עד היום, ההנדסה, הארכיטקטורה והבניין הגרמנית היתה השפה המובילה, והגרמנים היו אבות התחום. בכל אירופה למדו בגרמנית את התחומים האלה, והביטו אל ברלין ויתר ערי גרמניה כאל מְכָה של הארכיטקטורה. הרעיון שאפשר ללמד הנדסה וארכיטקטורה ומדעים בכלל בעברית היה אם כן אחת הדוגמאות הראשונות למה שאנו קוראים היום חוצפה ישראלית, ליתר דיוק, חוצפה עברית.

בפברואר 1914 התהפכה ההחלטה, וגזירת הלימודים בגרמנית כשלה. לאחר הכישלון החלה "עזרה" לסגת מן המפעל הארץ ישראלי, וראשיה חזרו לגרמניה. הניצחון היה שלם, ואולם, הלוחמים להוראה עברית בטכניון פעלו כאן כמטפסי הרים. הם השליכו חבל לפסגה לא נודעת, בהנחה שכאשר יגיעו אליה יראו מה היא צופנת בחובה. עכשיו היה צריך לממש את הניצחון. העברית, שפה עתיקה אך צעירה בהיבטים רבים, היתה צריכה לבנות תשתית להנדסה עברית, לטכנולוגיה עברית ולמדע עברי. המסד נבנה, את הבניין, עד הטפחות, ממשיכים לבנות עד היום.

בני נוער

אבי נוסבאום

גיל קופטש | צילום: עידו איז'אק

תלמידים

יום ב' י' באדר א', תשע"ד | 10.2.14

אודיטוריום | 20:00
מדברים לנוער

בשיתוף אגף הנוער והצעירים

מנחה: אסיף מרציאנו, יו"ר פרלמנט הנוער העירוני משתתפים: דודו ארז "לילה בכיף", "חיות לילה" אבי נוסבאום "מועדון לילה", תסריטאי "ארץ נהדרת", גיל קופטש "מי רוצה להיות יהודי?" "נבחרת החלומות"

האם הטלוויזיה משקפת שפה או יוצרת אותה? / אסיף מרציאנו

השפה העברית היא היסוד המלכד שלנו, היסוד המאחד והמייחד. מימי המקרא ועד היום השפה העברית מהווה את אחד הסממנים המובהקים של העם היהודי בכלל ושל מדינת ישראל בפרט, ומשמשת מרכיב חשוב בזהות הלאומית שלנו.

אך מה קורה כשכוחה של השפה יורד? כשדור הילדים והנוער גדל אל מול מסכי הטלוויזיה והאינטרנט ופחות אל מול הספרים? כשמילים מאבדות משמעות? כאשר יכולת הביטוי של צעירים הולכת וקטנה, וברקע אפשר להבחין בהשפעת המחשב, האינטרנט והמסך הקטן?

לכן החלטנו להעמיד במרכז השיח שלנו בכנס השפה 2014 את הקשר שבין השפה הטלוויזיונית לשפתם של בני הנוער - האם הטלוויזיה משקפת שפה או יוצרת אותה? האם התכנים הטלוויזיוניים משקפים את שפתם של הצעירים, או שבאופן הפוך - שפת הצעירים מושפעת ונבנית בחלקה מסדרות ותכניות הטלוויזיה?

הוענקה לי הזכות לנסות לבחון ולהבין את גודלה של התופעה ומשמעותה, באמצעות מושב פתוח לנוער ראשון לציון שייקח חלק בשיח החשוב הזה.

מושב סגור לבני נוער

יום ד' י"ב באדר א', תשע"ד | 12.2.14

אודיטוריום | 9:00
ילדים רוצים חברת מופת, כנס בימות דיון

בשיתוף עם מנהל החינוך, האגף לחינוך יסודי תלמידים מדגימים את יכולות השכנוע שלהם

בין הנושאים: קשר עם עולים חדשים, לא לגזענות! קבלת האחר, שילוב דתיים וחילונים במערכת החינוך, חשיבות תנאי המחיה של הדור הקשיש ועוד.

מושב סגור לתלמידים

יום ג' י"א באדר א', תשע"ד | 11.2.14

אודיטוריום | 14:30

אסתר שפירא היתה אומרת... ילדים ואפליקציה

השלכות העידן הדיגיטלי והשפעותיו על מיומנויות תקשורתיות, חברתיות וורבוליות אצל ילדים בשיתוף עם מנהל החינוך, האגף הקדם יסודי והפסג"ה

מנחה: ציפי גון גרוס פסיכולוגית קלינית-חינוכית, מגישת "ספרים רבותי ספרים" בגלי צה"ל משתתפים: תמיר ליאון אנתרופולוג יישומי - מכון אתוס, אשת החינוך מיכל דליות, ד"ר דרור אידר חוקר ספרות, תרבות וחברה; בעל טור בעיתון 'ישראל היום', שוש שלם יוצרת הסרט "לכודים ברשת" על מחנות לגמילה ממסכים בסין.

אסתר שפירא עם כיתת הגן שלה, 1899 מאוסף מוזיאון ראשון-לציון

אסתר שפירא, מאוסף מוזיאון ראשון-לציון

אולם מחול ב | 16:00

ולחמים על השפה

מושב מיוחד לציון 100 שנים למלחמת השפות בשיתוף עם האגודה לחקר השפה והחברה בישראל

מנחה: רוביק רוזנטל

16:00 פרופ' זהר שביט ראש התכנית לתואר השני במחקר תרבות הילד והנוער, בבה"ס למדעי התרבות באוניברסיטת ת"א: ההיפסטרס של הלשון העברית - ממלחמת השפות לגדוד מגיני השפה

16:45 ד"ר ראובן גפני סגן ראש המכון לחקר א"י ויישובה, יד בן צבי; מרצה במחלקה ללימודי א"י, מכללת כנרת ומכללת הרצוג: עברית של קודש, עברית של חול - תחיית הלשון העברית במתחם בית הכנסת בארץ ישראל

17:30 רוביק רוזנטל לשונאי וסופר עוסק בשפה ובלשנות: הצבא העברי בונה מילון - התפתחות המינוח הצבאי משנת 1917 ועד ימינו

18:15 פרופ' חיים באר סופר, פרופ' (אמריטוס) לספרות עברית באוניברסיטת בן גוריון: הפוליטיקה של מלחמת השפות - קרב האליטות הירושלמיות על תחיית הלשון.

בניין הטכניון בעת בנייתו 1913

אודיטוריום | 17:30

עברית היא לא שפה זרה

מפעל הנחלת השפה העברית בתפוצות של ההסתדרות הציונית העולמית, דוגמאות מהמתרחש בשטח, הצבת יעדים וחזון לעתיד. המושב בראשות: מר אברהם דובדבני יו"ר ההסתדרות הציונית העולמית

מנחה: העיתונאי רינו צרור

בהשתתפות אישי ציבור ואנשי אקדמיה, ח"כ שמעון אוהיון יו"ר השדולה לקידום ההוראה ומעמד המורה בישראל, פרופ' ורדית רינגולד מנהלת המכון לקידום העברית, מכללת מידלברי, ארה"ב, הסופר אומרי טגאמלק אברה

מופיע אמנותי: מרינה מקסימיליאן ואמה אלה בלומין, אדם קליינברג זוכה תחרות הזמר "הללויה" לצעירי העם היהודי

מרינה מקסימיליאן

אולם מרכזי | 21:00

אירוע פתיחה חגיגי

טקס הענקת פרס רה"מ ללשון עברית ע"ש אליעזר בן יהודה ללשונאית רות אלמגור-רמון הטקס במעמד שרת התרבות והספורט, ח"כ לימור לבנת וראש העיר ראשון לציון מר דב צור מנחה: יהורם גאון

בתכנית האמנותית: יהורם גאון במבחר משירי נעמי שמר במלאת עשור לפטירתה.

נעמי שמר

נעמי שמר, כלת פרס ישראל, היא מחשובי היוצרים בזמר העברי. עשרות שירים שכתבה והלחינה הפכו זה מכבר לחלק בלתי נפרד מהקלאסיקה הישראלית.

נעמי שמר, היתה חברת האקדמיה ללשון העברית ונהגה לשלב בשירה עברית מן המקורות לצד עברית יומיומית, סלנג לצד שפה גבוהה, וככה היא אמרה:

"...הדבר היחידי שמעניין אותי במלל הזה, זה שהוא יהיה תערובת של כל מה שיש. של עברית גבוהה, נמוכה, ארכאית, עכשווית - מה שאני קוראת 'דיברית', זאת אומרת שפת הרחוב - הכל ביחד, והתערובת הזאת של רש"י וסלנג, זה לפי דעתי הקוקטייל המשכר ביותר בעולם. והכי אני נהנית כשיש למילה סלנגית - שורשים במקורות. פתאום 'מגיב' מביא אותי למים גנובים, פתאום אני שומעת איזה גולנצ'יק אומר 'אחי' כמו ששלונסקי היה אומר 'אחא'..."

יהורם גאון

אולמות מרכזי – היכל התרבות	אודיטוריום – היכל התרבות	אולמות מחול – היכל התרבות	אולמות ואתרים נוספים	
יום ב' י' באדר א' 10.2.14	20:00 מדברים לנוער האם הטלוויזיה מושפעת מהשפה או יוצרת אותה? משתתפים דודו ארז, אבי נוסבאום, גיל קופטש מנחה אסיף מרציאנו, יו"ר פרלמנט הנוער מושב סגור לבני נוער			
יום ג' י"א באדר א' 11.2.14	14:30 אסתר שפירא היתה אומרת... ילדים ואפליקציה השפעת העידן הדיגיטלי על מיומנויות תקשורתיות אצל ילדים משתתפים האנתרופולוג תמיר ליאון, ד"ר דרור אידר, מיכל דליות, היוצרת שוש שלם, מנחה ציפי גון גרוס	16:00 אולם מחול ב' נלחמים על השפה מושב לציון 100 שנים למלחמת השפות בהשתתפות פרופ' זהר שביט, ד"ר ראובן גפני, פרופ' חיים באר, רוביק רוזנטל משתתף ומנחה		
	17:30 עברית היא לא שפה זרה מפעל הנחלת השפה העברית בתפוצות מושב בראשות אברהם דובדבני, יו"ר ההסתדרות הציונית העולמית, בהשתתפות אישי ציבור ואנשי אקדמיה מנחה רינו צרוך, מופע אמנותי מארינה מקסימיליאן ואמה אלה בלומין, אדם קליינברג זוכה תחרות "הללויה"		19:30 כותר ראשון אלון א"ש לילה – אימוני שפה מצטררים ביחד – סיפורי פחד ואימה מספר גיא אלון אירוע סגור לתלמידים	
יום ד' י"ב באדר א' 12.2.14	09:00 ילדים רוצים חברת מופת, כנס בימות דיון תלמידים מדגימים את יכולות השכנוע שלהם מושב סגור לתלמידים 14:00 עיון בדיון על השיח הדבור בכיתה ובתקשורת – יום עיון למורים בשיתוף משרד החינוך משתתפים ד"ר עליזה עמיר, אתי בוקשפן, דליה הלוי, עדנה יוביני, ד"ר רחל רוזנר, הלה התקין, אירית כהן, מרצה אורחת איילה חסון	14:30 אולם מחול א מלמדים עברית הצעות ועיון בטכניקות לימוד שונות. תוכנית לימודית מרצים הרב דוד גדלמן, פרופ' ורדית רינגולד, גב' אביטל דרורי, המשוררת חוה ברכה קורזקובה מושב סגור למשלחות מחו"ל 16:00 אולם מחול א עברית ישנה-חדשה רב-שיח בנושא לימוד השפה העברית בתפוצות משתתפים הרב דוד גדלמן, פרופ' ורדית רינגולד, אביטל דרורי, ד"ר דולי לוי, יעל דהן, שרה פוקס, גלי הומינו מושב סגור למשלחות מחו"ל	10:00 מוזיאון ראשון לציון סיור באתרי העיר סיור סגור למשלחות מחו"ל	
	19:00 שושנת פלאים משירי שאול טשרניחובסקי במלואות 70 לפטירתו משתתפים נטלי עטיה, אורי בנאי, חני דינור, מיקה קרני, רמי הראל, מנחה קובי מידן דברי עיון פרופ' אורציון ברתנא, ד"ר עמינדב דיקמן	16:30 אולם מחול ב' קריאה תמה קריאה כפרשנות וקריאה תמה להנאה אסתטית- מימי המקרא ועד ימינו בהשתתפות פרופ' אביגדור שנאן, דן כנר	19:30 כותר ראשון תרמ"ב וספריית יצחק שדה א"ש לילה – אימוני שפה מצטררים ביחד – סיפורי פחד ואימה מספר גיא אלון אירוע סגור לתלמידים	
יום ה' י"ג באדר א' 13.2.14	14:30 תרגום לעברית ומתנה מושב האקדמיה ללשון עברית יו"ר המושב ד"ר עפרה תירוש-בקר בהשתתפות פרופ' סיריל אסלונב, ד"ר עמינדב דיקמן 18:30 טוב שהעולם גדול מופע משירי אבות ישורון בעקבות הוצאת ספר-דיסק בהשתתפות כרמי זיסאפל, ערן ויץ, שי צברי אורחים מיוחדים אלי מגן, רוני קינו, תמר קפלינסקי	16:00 אולם מחול ב' מרכזי עיני יצירתו: השדה ההיסטורי, הספרותי והלשוני מושב מיוחד לרגל השקת הרומן השלישי פרי עטו "כערער בערבה" יו"ר המושב פרופ' עוזי שביט בהשתתפות פרופ' בת-ציון עראקי קלורמן, פרופ' יפה בלוביץ', ד"ר אורי מלמד, זמרת אורחת גילה בשארי		21:00 ובתפקיד הראשי: העברית! התיאטרון הקאמרי חוגג 70 שנות מחזאות ישראלית בין המשתתפים חנה מרון ויוסי גרבר, דביר ועירית בנדק, אילי גורליצקי ויונה עטרי, מוני מושונוב וליליאן ברטו, אולה שור סלקטר, אקי אבני, מיי פיינגולד, עמוס תמם ועוד, מנחה נתן דטנר
יום ו' י"ד באדר א' 14.2.14	10:00 בוקר של הומור וסאטירה לזכרו של ספי ריבלין 10:00 שפת ההומור של ספי – הבמאי אילן רונן 10:15 מניקוי ראש ועד ארץ נהדרת – פאנל בנושא סאטירה מאז ועד היום בהשתתפות עירית לינור, רענן שקד, רוגל אלפר, ג'קי לוי 12:30 שפת ההומור שלי – סדרת הרצאות אישיות בהשתתפות רמי ורד, דנה מודן, אודיה קורן, אבי הזמר, רועי בר נתן, רחלי רוטנר ואריאל וייסמן		20:00 אולם מופת ראשון לציון ההגיונרים – הכנס השנתי מפגש למחברי ולפותרי תשבצי הגיון מנחה ליאור ליאני, אמנית אורחת שרית סרי	

יום ד' י"ב באדר א' תשע"ד | 12.2.14

מוזיאון ראשון לציון | 10:00

סיור באתרי מורשת העיר

בשיתוף המוזאון
הסיור מיועד למשלחות ההסתדרות הציונית העולמית

אודיטוריום | 14:00

עיון בדיון – על השיח הדבור בכיתה ובתקשורת

יום עיון למדריכים ולמורים לעברית בשיתוף משרד החינוך, אגף א' לחינוך יסודי והמזכירות הפדגוגית – הפיקוח על הוראת העברית

14:10 "אתה מפריע לי, אני מפריע לך" – ד"ר עליזה עמיר הפיקוח על

הוראת העברית והמכללה האקדמית אחווה והלה אתקין הפיקוח על

הוראת העברית והמכללה האקדמית אורנים

14:50 פאנל טלוויזיוני דיון או עימות – איילה חסון

15:35 הפסקה

16:00 יישומים דידקטיים בכיתה – אירית כהן מדריכה מחוזית,

מחוז ירושלים, עדנה יובנר מנהלת תכנית ההבעה בעל פה בחט"ב

16:50 רב-שיח על הדיון בכיתה בהשתתפות אתי בוקשפן מנהלת

המחלקה למיומנויות יסוד, אגף לחינוך יסודי, דליה הלוי מפקחת

על הוראת העברית ביסודי, המזכירות הפדגוגית, הלה אתקין,

ד"ר רחל רוזנר המחלקה להכשרת מורים, מכללת דוד ילין

אולם מחול א' | 14:30

מלמדים עברית

הצעות ועיון בטכניקות לימוד שונות, הכשרת המורים בתפוצות ותוכנית לימודית.

מרצים: הרב דוד גדולמן מנכ"ל קרן שטיינהרט, ארה"ב, פרופ' ורדית רינגולד מנהלת

המכון לקידום העברית, מכללת מידלברי ארה"ב, אביטל דרוי מנהלת פיתוח עברית

לתפוצות, המרכז לטכנולוגיה חינוכית (מט"ח)

המשוררת חוה ברכה קורזקובה כלת פרס רה"מ לשנת תשנ"ט

אולם מחול א' | 16:30

עברית ישנה-חדשה

רב-שיח בנושא לימוד השפה העברית בתפוצות

משתתפים: הרב דוד גדולמן, פרופ' ורדית רינגולד, אביטל דרוי, ד"ר דולי לוי ראש בית

הספר הבינלאומי ומרצה בחוג ללשון עברית, מכללת לוינסקי לחינוך, יעל דהן נציגת

'תל עם' לאירופה ואסיה, שרה פוקס מפתחת תכנית 'תכל'ס', ההסתדרות הציונית

העולמית ארה"ב, גלי הומינר ראש היחידה להוראת העברית באוניברסיטה העברית.

מושב סגור למשלחות מחו"ל

בשביל העברית, איור גיל גורן

אולם מחול ב' | 16:30

קריאה תמה

בשיתוף "מועדון עברי" אגף מורשת ישראל

קריאה כפרשנות וקריאה להנאה אסתטית – מימי המקרא ועד ימינו

מרצה: פרופ' (אמריטוס) אביגדור שגן חוקר אגדה ומדרש, האוניברסיטה העברית בירושלים ומכללת חמדת הדרום נתיבות, קורא: דן כנר קריין ומנחה, 'קול ישראל'

קריאה תמה / פרופ' אביגדור שגן

קריאת טקסט בקול, למען מאזינים שאין ביכולתם מסיבות שונות לקרוא אותו כגון ילדים או אנשים שלא נחווני בידעית הקריאה, היתה מאז ומתמיד מכשיר רב ערך בהפצת תורה וידע.

גם בדורנו נזקקים עדיין מאזינים רבים לספרים מוקלטים, או מאזינים לקריאה בקול של טקסטים מקודשים (כגון קריאת קינת דוד על שאל ויהונתן כחלק מטכסי זכרון). במפגש בין פרופסור לספרות ובין קריין מן השורה הראשונה נאזין לקטעי קריאה בתנ"ך מפי קריינים ידועים בישראל ובעולם, ונדון בדרכי הקריאה השונות ובעיקר בתהליך הקריאה בקול כפרשנות.

אודיטוריום | 19:00

שושנת פלאים – משירי שאול טשרניחובסקי במלואות 70 לפטירתו

בשיתוף הספרייה הלאומית

דברי עיון: הסופר, המשורר והמסאי פרופ' אוריין ברתנא: "טשרניחובסקי חוזר הביתה" העברת

הרצון לעוצמה מ-NOCTURNO אל – ארצי, מולדתי.

ד"ר עמינדב דיקמן חבר האקדמיה ללשון העברית, ראש החוג לספרות עברית, ראש המגמה

ללימודי תרגום, האוניברסיטה העברית: טשרניחובסקי כמתרגם

משתתפים: מיקה קרני, חני דינור, אורי בנאי, רמי הראל, נטלי עטיה

מנחה: קובי מידן

על טשרניחובסקי / ח.נ. ביאליק, אודיסה, חשון תרע"ד (1913)

"...בזמן האחרון נתכנסה עוד הפעם השירה העברית לתוך השאבלונה שלנו. הופיע היחס אל השירה

כאל דבר שעשועים. זהו סימן ירידה לשירתנו. צריך היה שיופיע לוחם וכובש חדש. והלוחם הזה בא

– זה טשרניחובסקי. הוא הביא לנו מוטיבים רבים, שלא היו ידועים לנו כלל. ואל תחשבו, שכולם באו

לנו מהחוץ. שלנו הוא ומתוכנו הופיע אלינו. אין הוא משורר אודיסאי או ורשאי; אין הוא גם משורר

ארצישראלי – טשרניחובסקי ויצירתו שייכים לעם העברי כולו. יש שמרגישים איזו זרות בשירי

טשרניחובסקי ולעיתים מגיעה אלינו משיריו זעקת הלשון העברית. אך הלא שעת מלחמה וכיבוש

היא כעת לשפתנו ולשירתנו. נושא-הדגל, אף אם הוא מנצח, שב מן המערכה בדגל קרוע ובגוף פצוע,

אלא שקרעי – הדגל מתאחים והפצעים מקרימים, והנצחון נשאר על הצד המנצח. טשרניחובסקי

יצא מנצח..."

דן כנר

פרופ' אביגדור שגן

שאול טשרניחובסקי

זו אותה האהבה / יואב קוטנר

הרבה נכתב ונאמר על גדולתו של אריק איינשטיין כזמר וכבעל טעם מופלא בבחירת מלחינים ולחנים לשירים שביצע. בכנס השפה העברית אנחנו מפנים תשומת לב למילים... לשפה העברית שאיינשטיין כל כך אהב.

"כשהיינו צעירים, את זוכרת, אז פרחו האהבה, והיום אחרי שנים אין אחרת, זו אותה האהבה" קחו את השיר הזה, אחד האינטימיים והיפים ביותר שכתב אריק איינשטיין (והלחין יוני רכטר) לפני שנים רבות, ונסו להחליף לרגע את האהובה הפרטית שבשיר באהבה כללית יותר... לארץ ישראל, לתל אביב, למוסיקה, לעברית, לשירה, להפועל תל אביב...

אריק איינשטיין כתב שירים, הוא לא חשב עצמו ל"משורר". הוא וודאי היה מופתע אם היה שומע את נתן זך מספיד אותו כמשורר, או את אריאל הירשפלד מנתח רבים מפזמוניו כשירה אמיתית, וכדבריו: "המלים של אריק איינשטיין הן שירה. ולא משום שכל תמליל הוא מין שירה, אלא משום שכשאתה נחשף לשירה, היא מזדהרת גם אם היא טבולה ומבולבלת בתוך הכאילו-שירה הנחרשת בחרושת התרבות".

ובכל זאת, אריק איינשטיין, בדרך כלל לא סמך על עצמו בלבד, אלא על אחרים. כאחד המשפיעים הגדולים על קבוצת הסינגר-סונגרייטורז הישראליים (זמרים שכותבים ומלחינים את שיריהם), הוא דווקא העדיף לשתף פעולה עם כותבים ומלחינים אחרים, ולהפוך את שיריהם לשלו.

אריק אהב שירה (במובן של "פואטרי") ואהב מאד פזמונים כתובים היטב. בעיקר כשאלה נכתבו על ידי "החברה" שלו: שלום חנוך, יעקב רוטבליט, מאיר אריאל, יהונתן גפן, עלי מוהר ואחרים, וגם כשחיפש בספרי השירה, חיפש טקסטים שיוכל להזדהות איתם, להרגיש שהוא מבין ויכול לשיר אותם בכנות.

איינשטיין לא היה היחיד בזמר העברי שהלך אל המקורות האלה, אך העובדה שדווקא הוא, שגם באלבומי הנוסטלגיה שלו נשמע תמיד מעודכן ורענן מבחינה מוסיקלית, בחר בהם - הנגישה את שירי המשוררים האלה גם לקהל צעיר שהיה מוכן לשמוע אותם רק בזכות אריק. תמיד עם הבנה עמוקה למה התכוון המשורר ועם הקפדה על הגייה מושלמת, כל מילה ברורה. זה אף פעם לא היה ככה סתם כאילו כלום.

אם הדור של ימינו מכיר את "היא יושבה לחלון" של ביאליק, או שר את "ערב מול הגלעד" של לאה גולדברג, או מסוגל לצטט במלואו את "עטור מצחך" של חלפי, נדמה לי שזה לא בזכות שיעורי הספרות בבית הספר.

יוני רכטר

אתי אנקרי

שמ טוב לוי

יום ד' י"ב באדר א' תשע"ד | 12.2.14

אולם מרכזי | 21:00

אומרים אהבה יש בעולם - שירי המשוררים של אריק איינשטיין לצד השירים שכתב

מופע חד פעמי בהשתתפות המלחינים שעבדו עם אריק איינשטיין ואמנים נוספים: יוני רכטר, שם טוב לוי, יצחק קלפטר, אתי אנקרי, ארז לב ארי, יהלי סובול, מאיה בלזיצמן, ערן צור, רוני קינון, רוני אלטר, דברי עיון רוני סומק ויענקל'ה רוטבליט

עורך ומנחה יואב קוטנר, ניהול מוסיקלי עדי נרנט תופים יובל שפרי, בס יהוא ירון, גיטרה עמית יצחק, כלי נשיפה ניצן עין הבר

הענקת פרס ראש העירייה על יצירתיות בשפה העברית, ע"ש מאיר אריאל

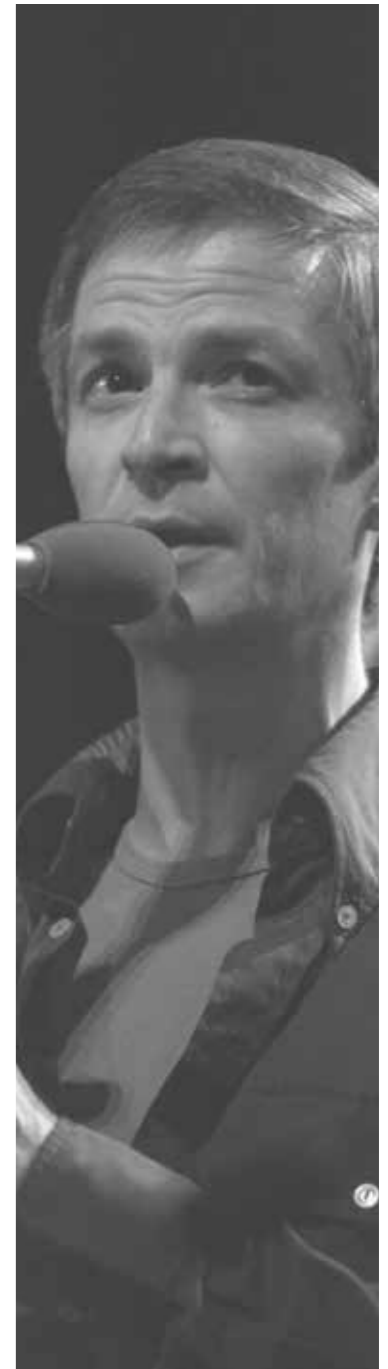
א"א - 204 מילים על אריק איינשטיין / רוני סומק

אם הייתי צריך לצייר את שרשרת ההרים של זמרי ישראל, הרי שאריק איינשטיין היה בלי ספק האוורסט. ויאמר מיד: המלה "זמר" מקטינה את ההערכה אליו, כיון שאריק איינשטיין (להלן א"א) היה סוג של מאפיה של איש אחד. הוא ידע לבחור שירי משוררים, להפיק מפזמונאים את הטוב שבהם, לכתוב בעצמו (בדרך כלל בהתכתבות סמויה עם שירי משוררים שאהב), לבחור מוסיקאים, נגנים, מעצבי עטיפה, הצלמים (עם אחת הוא אפילו התחתן) שיקיפו אותו במחיאיות כפיים.

אריק איינשטיין הגדיר את עצמו כ"אלוף העולם באינפורמציה לא חיונית". הוא ידע, למשל, לצטט את גובהם באינצ'ים של רבים משחקני ה-NBA אבל לא היה לו מושג כמה עולה נסיעה בקו 5. הקסם הזה הביא אותו לבחור שירים על אנטי גיבורים כאשר דיפדף בספרי השירה. מביאליק הוא בחר זונה ("בעיניכם היא פרוצה / ובעיני היא ברה...") - "היא יושבה לחלון", מלאה גולדברג את המובל לגרדום ("הם אהבו אותי מאד / עד שעליתי לגרדום...") - "תוף בודד" מחלפי את השיכור ("ויכול להיות כי כבר לא תשוב / אל הבית, שבו אתה גר...") - "השיכור" ומאלתרמן את 'ילדי הפקר'. בעיני, השירים האלה הם הפסגה של האוורסט.

השירים שאריק איינשטיין כתב בעצמו היו דפים תלושים מיומן. הוא תיעד תאונה ('שביר'), הוא תיעד אהבה לילד ('בוקר טוב אמיר'), הוא תיעד אהבה לעיר ('תל אביב, גדות הירקון, 1950'), לכדורסל ('מכבי הישן') ובעיקר אהבה לאשה. השיא, בעיני, הוא 'שיר אהבה סטנדרטי'. ולא הזכרתי את שירי הילדים שגם מבוגרים יכולים לשמוע ('אדון שוקר', למשל), את המערכונים ('ינעל באבור אילי ג'אבק') ואת הסרטים (בעיקר 'עיניים גדולות').

כן, הזכרתי אוורסט, ולאורסט הזה אני לא מפסיק לטפט.

אריק איינשטיין

יום ה' י"ג באדר א' תשע"ד | 13.2.14

אולם מחול ב | 16:00

מרדכי טביב ויצירתו: השדה ההיסטורי, הספרותי והלשוני

בשיתוף ספרית הפועלים / הקיבוץ המאוחד
מושב מיוחד לרגל השקת "כערער בערבה", הרומן השלישי פרי עטו
יו"ר המושב: פרופ' עוזי שביט אוניברסיטת תל-אביב וסמינר הקיבוצים

משתתפים: פרופ' בת-ציון עראקי קלורמן דיקן הלימודים האקדמיים, האוניברסיטה הפתוחה: "המתח בין שכונת יוצאי תימן והמושבה ראשון לציון כרקע לפעילותו הספרותית של טביב" פרופ' יפה ברלוביץ, המחלקה לספרות העם היהודי, אוניברסיטת בר אילן: "מרד הצבר, התנגשות אבות/בנים מגולה למולדת - דיון בכעש השדה (1948), הרומן הראשון של מרדכי טביב" ד"ר אורי מלמד האקדמיה ללשון העברית: "לשונות עבריים של בני תימן בפי מרדכי טביב" זמרת אורחת: גילה בשארי

מרדכי טביב

מרדכי טביב / פרופ' בת - ציון עראקי קלורמן

מרדכי טביב (1910-1979), בן ליוצאי תימן, היה מן הבולטים שבמספרי 'דור בארץ', וזכה בפרס רופין (1950), פרס אוסישקין (1953) ופרס אהרונוביץ (1956).

הוא נולד בראשון לציון לאביו, הרב טביב בן אברהם ולאמו שמעה. הוריו, שעלו לארץ ב-1909, שלחו אותו ל"מעלאמה" ("חדר") בהיותו כבן שלוש, שם קיבל חינוך דתי-מסורתי נוקשה. בהגיעו למצוות מרד הבן ונטש את המסגרת. משם יצא לחיי עמל והתפרנס מעבודות מזדמנות. את השכלתו הרחבה רכש בכוחות עצמו.

כנער העובד למחייתו השתלב טביב במעגליה של התנועה הציונית-סוציאליסטית. ב-1938 הצטרף עם משפחתו לקיבוץ נען. שנה לאחר מכן התנדב לצבא הבריטי ושירת ביוון ובמצרים. בעת שרותו חלה, וב-1943 שוחרר וחזר לראשון לציון, בה התגורר מרבית חייו. הוא השתתף במלחמת השחרור ובמבצע 'קדש'.

יצירתו בשירה ובפרוזה משקפת מרכיבים אוטוביוגרפיים, ועוסקת בהוויית חייהם של בני תימן וביחסיהם המורכבים עם איכרי המושבה, ביחסי אבות ובנים, בנושאים מגדריים ובדמות האשה. לשונו הייחודית שואבת מן המקורות, ומצטיינת בביטוייה ובדקויותיה.

טביב עסק גם בפעילות ציבורית ובעריכה, וערך את כתב העת 'מבואות', 'מפגש' - כתב עת ספרותי דו-לשוני בעברית ובערבית שביקש לקרב לבבות של יהודים וערבים, ועוד. מיצירותיו: 'נעש השדה' (1948), 'דרך של עפר' (1953), 'כערער בערבה' (1957), 'מסע לארץ הגדולה' (1968), 'בצל הימים' - שירים ומכתבים (1987) במותו הותיר את אשתו חנה, בת, בן ונכדה.

אודיטוריום | 14:30

תרגום לעברית וממנה

מושב האקדמיה ללשון העברית

יו"ר המושב: ד"ר עפרה תירוש-בקר ראש החוג ללשון העברית וללשונות היהודים באוניברסיטה העברית בהשתתפות חברי האקדמיה ללשון עברית: פרופ' סיריל אסלנוב ראש המדור הצרפתי בחוג ללימודים רומאניים ולטינו-אמריקאיים, יו"ר המרכז הבין-לאומי להוראה אוניברסיטאית של תרבות ישראל בעולם ומרכז צ'ייס למדעי היהדות ברוסית באוניברסיטה העברית וד"ר עמינדב דיקמן ראש המגמה ללימודי תרגום ומרצה בכיר בחוגים לספרות עברית ולספרות כללית באוניברסיטה העברית.

אודיטוריום | 18:30

טוב שהעולם גדול - משירי אבות ישרון

מוכפ בעקבות הוצאת ספר-דיסק משירי מושתתפים: כרמי זיסאפל, ערן ויץ ושי צברי אורחים מיוחדים: אלי מגן, רוני קינון, תמר קפלנסקי

אבות ישרון

כרמי זיסאפל, ערן ויץ ושי צברי

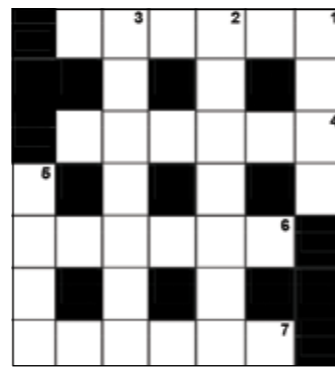
אני שומע את אבות ישרון שר / שמעון אדף

אני שומע את אבות ישרון שר את חריקת גלגל הטחנה בפולין, את הבטישות הסוסיות של צעדים בגשם, את הקירות החבוטים, צליל הפח אשר לבית המשתכף, את זמזום המקדחה, את תל אביב הקמה מהריסות, את החרחור, הריב האילם, מפוחית של מבוכית, הקולות האנושיים בפטיש ובחצץ, קרעי שיחות שנמוגו, זעקת האם המתנפלת לקרקע, לחישת הערבים במהומת הארץ, נאקת גמל, הד רחוק של תפילה. ועוד אני מקשיב לדיבור המתעצב, הברה אחר הברה סלעית אני שומע, השפתיים הנוקשות, כובד הלסת, כל הגוף השותף בו, בטרם יוולד. ויסלח לי אדון ישרון שאין ברשותי דימוי אחר מלבד שנותיו האחרונות של אבי, שהיה נדרך בבית הכנסת. לשונו צבתה וכפיו עקב אחרי קריאת החזן, גלגול טעמי המקרא בפרשת השבוע. אותה יבשת אבודה התעקשה להיזכר לו, גם כשאבדה התועלת בניסוחה בשפה... (קטע מתוך המאמר שכתב שמעון אדף לספר-דיסק "טוב שהעולם גדול")

אולם חופת ראשון לציון | 20:00

ההגיונים - הכנס השנתי

מפגש ההגיונריה למחברים ולפותרים של תשבצי הגיון, כולל חידת ראש העיר עורך: ליאור ליאני, אמנית אורחת: שרית סרי

מאוזן:

מאונך:

1. מגזין בריטי משודר בטלוויזיה (6)
2. למד שבתחילת הסרט מתגלה סופו (6)
3. איכס, למד שבתחילת הסרט מתגלה סופו (6)
4. המצחיקים בטעם טוב לא עשו (4,2)
5. מפגש (4)
6. העליל שהילדים נשארו פה (4,3)
7. מאיר, היא עגונה (3,3)
1. נפנה למעלה ונעצר (מ) (4)
2. לרכל וגם לאחר זה לא טוב (3,4)
3. העליל שהילדים נשארו פה (4,3)
5. לא קשה לעבור את הדלקת (4)

מהפכת המחזאות הישראלית של הקאמרי / ד"ר אליקים ירון

לידתו של התיאטרון הקאמרי, כרוכה בתפישה מהפכנית של נוף התיאטרון העברי הישראלי. משמעותה האמיתית של המהפכה הזאת הייתה בהצבה חדש-שמעית של 'חדש מול ישן'. מה היה "החדש"? היה זה ניסיון מודע להביא את המציאות הישראלית המתהווה אל במת התיאטרון. תמים ומגומגם ככל שהיה הניסיון הזה, אין להטיל ספק בכנותו, כמו גם בעובדה שנוכח, יותר נכון, פרץ מתוך דחף אותנטי שבא לענות על צורך אמיתי. היה זה ניסיון נועז להתייחס אל המציאות הישראלית המתהווה כאל מיתוס. כיום, במבט לאחור אל שנות החמישים המאוחרות וראשית שנות השישים, ברור שהתיאטרון, יותר משהתמודד עם מיתוס, סייע בהפיכת המציאות למיתוס.

מה היה מיתוס זה? **משה שמיר** מדבר על מרכיביו המובהקים: לשון עברית חדשה ותחביר חדש, תבניות חשיבה חדשות, דמויות הזדהות שלבשושן ותנועתן חדשים, חומרים חדשים ודרכים חדשות לארגונם של חומרים אלה לאמנות. כך ראינו על הבמה את אורי ומיקה של שמיר במכנסים קצרים על רקע הקיבוץ (**הוא הלך בשדות**) ואת גיבוריו של נתן שחם, המתלבטים בשאלות מוסריות על רקע צבאי (**הם יגיעו מחר**).

אייאפשר להבין את "החדש" אם לא נזכור תחילה את טיבו של "הישן". "הבימה" הקפידה בשלב זה לשמר את המיתוס הישן בהצגות על נושאים יהודיים, שעולמם נטוע בנוף הגולה, רפרטואר שהיה זר ורחוק מעולמו ומהווייתו של הצבר הישראלי. המהפכה שיצר התיאטרון הקאמרי היא אפוא בהתמודדות ישירה עם הווייתו של הצבר הישראלי. תוך כדי יצירת המיתוס החדש, העלתה המחזאות הצעירה דהימיזציה של הישן.

התיאטרון הקאמרי נענה בכך לתביעתו של הקהל החדש. על הביקוש למחזות חדשים אפשר ללמוד מן התדירות שבה הועלו המחזות **הוא הלך בשדות** (1948), **הם יגיעו מחר וקרא לי סיומקה** (1950).

אפשר בהחלט לומר, שהמדיניות הרפרטוארית המקורית – והמהפכנית – של התיאטרון הקאמרי, השפיעה גם על תיאטרונים אחרים. הקאמרי יצר דהימיזציה של העולם היהודי שקדם לכינון המדינה, דהימיזציה שביטויה המעשי היה ניתוק משורשיה ומעולמה הרוחני של התרבות היהודית בגולה. בתיאטרון הקאמרי המשיכו לטפח את המחזה העברי המקורי בעקביות ובזאת הפך התיאטרון לבמה המרכזית של המחזה העברי החדש. הדרמה הישראלית, זו שהתיאטרון הקאמרי שקד על טיפוחה, הייתה בעלת גוון עכשווי מובהק וגם רלוונטי מבחינת תכניה החברתיים.

(מתוך ספר **הקאמרי של תל-אביב - 50 שנות תיאטרון ישראלי** בהוצאת דניאלה די-נור – מוציאם לאור)

חנה מרון, בתיה לנצט "הוא הלך בשדות" מחזה מאת משה שמיר, 1948

עוז לי גוץ לי

אולם מרכזי | 21:00 ובתפקיד הראשי – העברית! התיאטרון הקאמרי חוגג 70 שנות מחזאות ישראלית

שירים וקטעים מתוך המחזות: **הוא הלך בשדות** (1948) משה שמיר, **ים ובית** (1953) שולמית בתדורי, **קזבלן** (1954, 2012) יגאל מוסינזון, **שלמה המלך ושלמי הסנדלר** (1964) נתן אלתרמן, **עוז לי גוץ לי** (1965) אברהם שלונסקי, **אסתר המלכה** (1966) נתן אלתרמן, **הכלה וצייד הפרפרים** (1991) נסים אלוני, **מקום אחר ועיר זרה** (2006) מאיה ערד, **היה או לא היה** (2007) עדנה מזי"א, **סאלח שבאתי** (2008) אפרים קישון, **לילה לא שקט** (2010) שלמה ארצי ועל רונן, **אוי אליאס, אליאס** (2014) חנוך לוין ועוד.

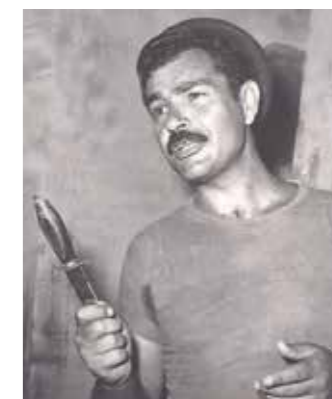
משתתפים (לפי סדר א'-ב'): **אקי אבני, אלינור אהרון בן אבי, דור אוחיון, שרונה אלימלך, דביר בנדק, עירית בנדק, לילאן ברטו, אסף גולדשטיין, אילי גוליצקי, יוסי גרבר, רוני דותן, ציון חורי, אוהד יהודאי, הלנה ירלובה, שחר ישי, איציק כהן, יפעת כהן, רז למפרט, מוני מושונוב, אילן ממן, חנה מרון, יונה עטרי, מיי פינגולד, אופיר צמח, שני שאולי, איה שבא, אסף שגב, אולה שור סלקטר, שמרית ששון, עמוס תמם.**

מנחה: נתן דטנר

עריכה ובימוי **אבי גז**, כתיבה ויעוץ אומנותי **בן בר שביט**, ניהול מוסיקלי ועיבודים **יוסי בן נון**, עיצוב תלבושות **יובל כספין**, עיצוב תנועה **גיא אלון**, עיצוב סאונד **נירל שרון**, עוזרת הפקה **עדי ווליצקי**. עיצוב תוכן ויז'ואלי **מיכאל חומש**
נגנים: **יוסי בן נון, אוהד בן אבי, גלעד אפרת, שרון פטרוב, ליאת פרלוב**

יונה עטרי, אילי גוליצקי, רחל אטס "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", מחזה מאת סמי גרונמן, שירים: נתן אלתרמן, 1964

יוסי ידן "קזבלן" מחזה מאת יגאל מוסינזון, 1954

עמוס תמם, "קזבלן", 2012

נתן דטנר

יום ו' י"ד באדר א' תשע"ד | 14.2.14

בוקר של הומור וסאטירה לזכרו של ספי ריבלין

10:00 הבמאי אילן רונן – שפת ההומור של ספי
10:15 מניקוי ראש ועד ארץ נהדרת
סאטירה ישראלית מאז ועד היום
בהשתתפות: ג'קי לוי, עירית לינור, רענן שקד, רוגל אלפר, אילן דה-פריס

12:15 הפסקה

12:30 שפת ההומור שלי – סדרת הרצאות בנות 15 דקות.
מנגנון ההומור של קומיקאים ויוצרים במגוון סגנונות:
רמי ורד מנגנון ההומור של סטנדאפיסטים, דנה מודן על ההומור בסדרה
קומית, אבי הזמר על החיים האמיתיים של דמות פיקטיבית, רחלי רוטנר
ואריאל וייסמן על ההומור היראלי ברשת, אודיה קורן אמנות הפאנצ',
רועי בר נתן מנגנון ההומור של עולם החיקויים

צילום: ראובן קופיצינסקי

ספי יקירי / אילן רונן, הספד לספי ריבלין 3.12.2014

זכיתי להיות החבר של אדם יוצא דופן, אינטליגנטי, כריזמטי עם הומור בלתי נלאה. הקומיקאי מספר אחד בישראל. תמיד הכנסת כל כך הרבה צחוק ושמחה לחיינו, צחוק ושמחה שיחסרו לנו מעתה מאוד מאוד.

אני זוכר שעוד בשנה הראשונה בבית צבי כשאיש לא ידע מי אתה, עשרות תלמידים משנה א' עד שנה ג' התגודדו סביבך במעגל גדול בחצר. כולם התפוצצו מצחוק מהסיפורים שלך ולא הפסיקו לדבר על הכריזמה והכישרון שלך ומהר מאוד הפכת לשם החם ביותר של בית הספר. ומשם לקבוצה האגדית של החאן הירושלמי ארלקינו- תפקיד חיים ב"משרתם של שני אדונים" שהפך אותך לזכוכ ומשם לתכנית של מוטי קירשנבאום "ניקוי ראש" ומאותו רגע הפכת לנחלת הכלל. לקומיקאי הלאומי. אבל למרות כל זה נשארתי בדיוק אותו ספי שאני מכיר מהיום הראשון. ספי הבן אדם. ספי המשפחתי. ספי. החבר...

יותר מארבעים שנה אנחנו חברים. מבחינות הכניסה לבית צבי. חברות בין שני הפכים. שני הפכים פוליטית, שני הפכים באופי. איש מוחצן ואיש מופנם שדבק זה בזה... חברות מאוד אמיצה במשך שנים, עם הרבה הצטלבויות מקצועיות ומשפחתיות. דירת סטודנטים! עבודה

משותפת בחאן הירושלמי. אתה עם רינה אני עם רוחלה. הבכורה שלך שרון באה לעולם ושנה אח"כ יעלי שלנו. אתה הסנדק של מיכאל שלנו. זכיתי לבקר בביתך בנחלת ולהכיר את אחיך אפרי, את אבין, את אמך ואתה ממש הפכת להיות חלק מהמשפחה שלי-אבי, אמי, אחותי ואפילו בן דודי. כולם התעניינת והסתקרנת עד ימין האחרונים.

והנה, לפני שמונה שנים בערך, אתה משתף אותי בהתמודדות שלך במחלה. אני משתאה לנוכח המאבק האמיץ שלך, לומד להכיר צדדים חדשים בך שלא הכרתי קודם ואני מלא הערצה. אני והמשפחה שלך מנסים לשכנע אותך לחזור ולעלות לבמה אחרי שנים שנעדרת ממנה. הבימה מארגנת בשיתוף אמ"י וגלי צהל מופע הצדעה עם מיטב הקומיקאים שבאים להצדיע לך ואתה מתרגש עד דמעות כשכל הקהל קם ומריע לך במשך דקות ארוכות. ואנחנו מצליחים אפילו לממש את החלום שלך: לחזור ולשחק בהצגה "גיבורים" (כמה מתאים) עם אהרון אלמוג ויוסי פולק שמביים אתכם. ואתה מאושר. המבקרים כולם משבחים אותך ואת אומץ הלב שלך וקוראים לך בצדק "גיבור". יותר משנה אתה זוכה לשחק בהבימה ואחרי כל הצגה אתה מצלצל אליי ומספר בפרטים איך עברה ההצגה, ואיך כאילו הוסיפו לך עוד עשר שנות חיים.

אם זה היה תלוי בך לא היית יורד מהבמה לעולם. בזיכרון שלי אתה תהיה תמיד שם.

תערוכות

ז'אק ז'אנו מילים חיתוך ברזל

מילון העברית החדשה - א. בן-יהודה

שחר אריאל

אבני שפה

הגלריה העירונית לאמנות, רח' רוטשילד 7, ראשון לציון

ב' -שבת 10:00-13:00, יום ג' 16:30-18:30

בית קנר, גלריה עירונית לאמנות ראשון-לציון

התערוכה מציגה עבודות שתחילתן אותיות ומילים וסופן ביטויים שגורים. אבני השפה של העברית הם גדרות התנועה של המילים, סימון של גבול וקצה, ביניהן נוצר השביל או הדרך שבה אפשר לפסוע.

לצד גופן (פונט) חדש שיצרו אמנים לא-ב' העברי, מוצגים 'משפטי מחץ' תרבותיים מן השפה המדוברת, עבודת וידיאו הנשענת על משחק לשון אצל ילדים, סדרת ציורים, רישומים ושירת רחוב שנכנסה מהמרחב הציבורי אל הגלריה ומגלה משהו מאופייני החיוני של השפה.

העבודות באות אחת על גבי השנייה, אחת מובילה אל האחרת וקשרים גלויים וסמויים ביניהן, מובילים לתובנות מחזקות לגבי אבני השפה של העברית.

הצופה בתערוכה מוזמן לנוע בין אבני הבסיס של השפה שהן כאבני השפה של התרבות העברית הנבנית. בפעם הראשונה ובאופן בלעדי מוצג בתערוכה הכרך הראשון של המילון העברי הראשון, בכתב ידו של אליעזר בן יהודה מחולל החייאת הדיבור העברי בארץ ישראל.

המילון מוצג כ'אובייקט שפה' יוצא דופן ונדיר, חוליה מקשרת המחברת עבר עם הווה, מילים שהגיעו מן התנ"ך והמדרש וביטויים - שפה הנוצרת ומתהווה.

בתערוכה מוצגות עבודות משל ז'אק ז'אנו, רענן חרל"פ, כבי בן ברק, אוהד זלוטניק,

ואוה הראל שושני, ניצן מייץ, ורדה בר שמאי, איתן ג'ורג' הורביץ, צילה פרידמן

אוצרת: אפי גן

נעילה: 26 במרץ 2014

'המילים והדברים'

רח' בילו 6, ראשון לציון

א', ב', ו' 10:00-12:00, ד' 16:00-18:00 ובתיאום טלפוני: 052-3583178

במחנה לאמנות חזונית

קונספט התערוכה האקספרימנטאלי נולד מאהבת המילה ומהרצון לאמץ אותה כדימוי ציורי. התערוכה יוצרת אתגר בפני המשורר להציג את מילות שירו כדימוי ציורי, ולא רק כטקסט, במובן המקובל. המשוררים המשתתפים בתערוכה נתבקשו להשתמש במילותיהם של שיריהם כדימוי היחיד או העיקרי להצגתן במדיום של אמנות פלסטית. כך נוצרה פרשנות וממד חדש לשיר, מבלי לפגוע ב"סוד" השירי.

משתתפים: אמיר אור, יצחק לאור, נאור דנין, ענת לויט, שירה סתיו, דיתי רונן, לואי אלקוטי מאיר ויזלטיר, אורי לוינסון, אבנר עמית, שמחה שירמן, שחר אריאל, טל זגרבה, ענת חנה-לזרע, גיורא פישר, אופק קהילה, יעל גלורמן, יוסי ארדיטי, תהל פרוש, הילה לולו לין, אמיר מנשהוף, נדב ליניאל, חגית גרוסמן, גל ברזילי, עמית מאוטנר, ליבי ספיבק, שחר מריו מרדכי, אילה בן-לולו

אוצרת: ג'ני בלוך

נעילה: 7 בפברואר 2014

תערוכות

אם תדצו, אין. זו אגדה

עמרי אביב

חנה אלטרץ, הדפס נייר

עבריתוש

הגלריה באנסדרת בניין העירייה, רח' הכרמל 20, ראשון לציון

א-ה' 15:30-8:30 ב' 16:00-19:00

הגלריה באנסדרה
בבניין עיריית ראשון לציון

התערוכה **עבריתוש** מציגה אמנות שעוסקת באותיות, מילים ובסלנג עברי עכשווי, אמנות בעברית העוסקת בחידוש של עצמה. זהו זן חדש של אמנות, אמנות פוליטית חברתית המעבירה ביקורת על השפה הממסדית. החידוש נוצר ע"י שימוש במקורות ויזואליים הלקוחים מהשוליים של האמנות.

מציגים: ניצן מיוץ, עידן וקנין, מורן דודג, עמרי אביב, של, קאוס, מיה לנדמן ואמנדה קאל, אוהד זלוטניק

אוצרת: חן בללי

נעילה: 26 במרץ 2014

כתיבה תמה

הגלריה בבית יד לבנים אחד העם 20, ראשון לציון

א-ה' 13:00-8:30, 17:30-19:00

הביטוי 'כתיבה תמה' מקפל בתוכו סיפור של מאבק ושליטה. סיפור של תהליך ראשיתו בתמימות טבעית וספונטנית והמשכו במגוון המשטור שמפעילה השפה על התקשורת הראשונית, הפראית. זהו מסע התבגרות שפתי, מתקשורת חופשית מחוקים, אך בסיסית וענייה, אל תקשורת בוגרת ומקובעת אך מובנית ועשירה. סוכני המשטור של הכתיבה נאבקים בקו הילדי, ביד הרועדת, בחופשיות המתפרצת ומציבים גבולות של קוהרנטיות, של אסתטיקה ושל מוסכמות תרבותיות. מאבק דומה מתחולל גם בנפשו של האמן, לעיתים הוא נענה לכבליה של האסתטיקה, לעיתים נהנה לנתץ אותם ולמרוד.

לפעולת הכתיבה מיוחסת סימבוליות והשפעה כמעט מאגית, המעלה אסוציאציות על סופרי סת"ם הנדרשים להיטהר לפני הכתיבה, או נזירי זן המבקשים למדוט כשהם אוחזים במכחול הקליגרפיה. זהו אקט טקטי, הוצאה לאור של עולמו הפנימי של הכותב אל העולם שבחוץ. הכתוב הוא שריד לפעולה המהדהדת לנצח את כוונותיו של הכותב באותו רגע נתון וחולף.

מציגים: חנה אלטרץ, נונה אורבך, שלמה הר-פז, יעל וקסלר

אוצרת: קרן וייסהוז

נעילה: 13 במרץ 2014

לשון ראשון ה-7 כנס השפה העברית - 2014

דב צור - ראש עיריית ראשון לציון
דנה קרן - חברת מועצת העיר ומחזיקת תיק התרבות
תומר מואב - מ"מ יו"ר דירקטוריון החברה העירונית
אלי פולק - מנכ"ל החברה העירונית
רות מקבי - מנהלת הרשות לתרבות ואומנות - מנהלת הכנס

ועדת היגוי אקדמית:

פרופ' אביגדור שאן, פרופ' אורציון ברטנא, ד"ר דרור אידר, ד"ר עליזה עמיר, ד"ר ליאור לקס, ניצן זעירא, ליאור ליאני
נציגת משרד התרבות - נאוה קנדיל, נציגות ההסתדרות הציונית - גיא יארניצקי, ענבל בראל

הפקה - החברה העירונית ראשון לציון לתרבות ספורט ונופש
ועדת הפקה:

טלי צ'רנר - ע. מנכ"ל לפרסום

גלעד וייס - מנהל הרשות להפקות הבמה ומורשת

גיל בלט - מנהל היכל התרבות

הלל פרטוק - יועץ מדיה

אבי אשכנזי - דובר

אפי גן - מנהלת תחום אמנות ואוצרת, ד"ר הילה דוד - מנהלת סל תרבות עירוני, ריקי שטרולי - מנהלת תחום תרבות
נתי יאבו - מנהל שטח

אבי קקון - אתר אינטרנט וצילום

אתי אנטה שגב - עריכת תוכן

פז גלינסקי - פאזה הפקות - ייעוץ והפקה

שולמית בונדר - מפקה בפועל, מאיה קוסובר - עריכת משנה, אילן ליבלנד - הפקה טכנית

וכל הצוות: לימור קרט, מורן שמבר, נטע אברמסון, נצר שבתאי, רותי טוויל

רונית ארבל - ארבל תקשורת, יחסי ציבור

עיצוב גרפי לכנס - שגית שפר, דאלי פרסום

תודות לעובדי הרשות לתרבות ואמנות:

מיירי ברין - ע.מנהלת הרשות לתרבות ואמנות

עליזה פאר - חשבת

חגית מור - מכירות

אורית בקר, אורלי ציונית, טליה נוימן, יזהר סייבי, מירית דנון, שרית פונק יוסף, בועז סאסי

תודות לעובדי ההיכל:

איריס דורון - מנהלת שיווק מכירות ומוקד מנייים וצוותה

דליה ארז - מנהלת אכסדרה וצוותה

מוטי לוי - מנהל תפעול וצוותו

יורם ביתן - מנהל מחשוב

פז קרופר, יורם בן סידון - מנהלים טכניים וצוותם

טל מוסצ'ו / טלי שרמן כלפון - ע.מנהלת היכל התרבות

איתי עדיני - מזכיר מנהל ההיכל

תודות לעובדי עיריית ראשון לציון:

דפנה שקורי - מנהלת אגף נוער וצעירים

ד"ר שוש נחום - ראש מנהל החינוך

שולמית זכאי - מנהלת האגף לחינוך קדם יסודי

מיירי אור גוטפרויד - מנהלת האגף לחינוך יסודי

ורד מרום - מנהלת האגף לחינוך העל יסודי

טליה סומך - דוברת עיריית ראשון לציון

ורד גבאי - מנהלת לשכת ראש העיר

נותנים כבוד לעברית
 נותנים כבוד לעברית
 נותנים כבוד לעברית
 נותנים כבוד לעברית
 נותנים כבוד לעברית
 נותנים כבוד לעברית
 נותנים כבוד לעברית
 נותנים כבוד לעברית

אפיפיטא על קב"ה

כ"א בטבת תשע"ה 12.1.2015

ההסתדרות הציונית העולמית
 המחלקה לפעילות בתפוצות
 World Zionist Organization
 Department for Diaspora Activities

החברה העירונית ראש"צ
 לתרבות, ספורט ונופש

ידיענות אחרונות
 העיתון של המדינה

